שפריצען

— פון —

יהושע זינגער

וואס קען זיין ערגער פאר א ביזנעס-מאן, ווי אז ער דארף באצאהלען אלע יאהר אינקאם-טעקס אין סיטי האל? — האט די וואך געפרעגט א באקאנטער ביזנעס-מאן.

ערגער איז טאקי, ווען ער דארף ניט באצאהלען!

* * *

איך פרעג א בעקאנטען יונגען לאיער, „א באלעבעסיל":

„מישט זיך עפעס דיין שוויגער, אין אייערע פאמיליען-אנגעלעגענהייטען?"

„ווען זי וואלט זיך ניט געמישט, וואלט איך ניט געהאט אויף קיין רענט צו באצאהלען!"

* * *

די שיקאגא'ר באארד אף ערדוקיישאן האט ניט קיין געלד!

וועל, זאל איהר אויסלייהען די באארד אף פאלים!

* * *

„איך האב ניט קיין גליק אין ליעבע, וועלכער מיידעל איך מאך א חתונה-פארשלאג, וועיזט זי מיר צוריק!"

„ביסט א גליקליכער מענש!"

* * *

„פהיליפ קאהען, האט א שעהנע נייע קאר!"

„דאס האט איהם געגעבען זיין רייכער אנקעל א פרעזענט."

„אבי ער האט מיר געזאגט, אז ער האט אריינגעלייגט זיין גאנצען פארמעגען אין איהר."

„שור, האט ער אריינגעלייגט זיין גאנצען פארמעגען אין איהר! ער האט פארמאגט צוויי דאלאר, האט ער פאר דעם געקויפט געזאלין!"

* * *

טיטשער: גלויבט איהר, אז ווען קאלאמבוס וואלט היינט געלעבט, וואלט ער געוועזן א באריהמטער מאן?

קליינער סעמי: געוויס, ער וואלט געוועזן פינף הונדערט יאהר אלט!

* * *

קלאוק-מאנופעקטשורער צו זיין בוקקיפערין:

„דו שפיעלסט זיך ארום מיט'ן יונגען טרעוועלער איזי גאלד, איך וויל דו זאלסט וויסען, בעקי, אז די צייט דא אין אפיס, איז פאר ביזנעס!"

„יעס, אבער איך גלויב, אז איזי מיינט אויך ביזנעס".

* * *

„איך וועל ניט פארגעסען, דעם לעצטען שעהנסטען וויץ, פון אונזערען א ניו-יארקער אידישען גדול".

„וואס איז עס געווען?"

„א פאר מינוטען בעפאר ער איז געשטארבען, האט ער געהייסען, אז מען זאל זיין מארך אוועקגעבען פאר וויסענשאפטליכע צוועקען."

* * *

„אויב איך וועל חתונה האבען מיט בעני'ן וועל איך האלטען דריי דיענסטען!"

„גאנץ מעגליך, אבער ניט אלע מיט אמאל!"

* * *

א איד באקלאגט זיך אין א בריעף: ער איז היינטיגע וואך אריין אין א תלמוד תורה, און האט געהייסען די קינדער אויפשרייבען דעם ווארט „רצונך". און דער גאנצער קלאס, ווי אפגעמאכט איין האנד, האט „געספעלט" רצונך אהן א וואוו („ו").

וועל, אזוי שטעהט דאך אין פסוק: „ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב."

* * *

א צווייטער יונגער-מאן שרייבט אונז א בריעף, און זאגט, אז אויב זיין מיידעל וועט זיך ענטזאגען מיט איהם צו הייראטען, וועט ער שוין מעהר קיין אנדערער ניט ליעבען!

וועט איהר אזוי אויך טאן, יונגער-מאן, אויב זי וועט אייך ניט ענטזאגען?

* * *

איך קען ניט ליידען דער מיסעס גרין, זאגט מיסעס קאהען צו איהר מאן. זי האט א פאסקודנע נאטור. אלעמאל ווען איך געה מיט דיר, און זי געהט פארביי, קוקט זי מיר נאך פון הינטען!"

„אבער פון וואנען ווייסטו דאס?"

* * *

א דיענסט איז געקומען אין אן עמפלאימענט אפיס. מען זאל איהר שיקען אויף א פלאץ.

„פארוואס האט איהר פארלאזען דעם פלאץ, וואס איך האב אייך געגעבען ערשט מיט א וואך צוריק?" האט איהר געפרעגט דער מענעדזשער.

„אה, עס איז א יונגע פארעל, ערשט א פאר וואכען נאך דער חתונה. און איך גלייך ניט צו זעהן ווי זיי האלטען זיך אין [illegible]

כ'לאך פון דיר, אמעריקא!

מאנאלאג פון א איד, וואס קוועלט פון קריזיס אין אמעריקא.

פון י. אבערנעק.

נקמה. איהר הערט? א גרויסע נקמה האב איך דערלעבט אין אמעריטשקא... נישט אזוי ווייט אין אמעריקא, ווי — אין די אמעריקאנער.

— אי, הערט איהר, איז דאס א פאלק, די אמעריקאנער. און ווער זענען זיי, די אמעריקאנער? אידעלאך, אידעלאך פון פשיטש, פון סטריקאוו, פון זשגיוו, פון סטאשעוו און פון כמעלניק. איז ווי דער כמעלניקער אדער פשייטשער גיט נאר קאלאמבוס'ן שלום עליכם אזוי הויבט ער שוין אן צו פאנפען אונטער דער נאז. איבערגאכט ווערט פון הערשעל — ראדי, פון יאנקעל — דזשייקאב, פון משה — מאריס. פון א שוסטער ווערט א מיסטער, א בריעף ווערט ביי איהם א „לעטער", א פאטאגראפיע איז ביי איהם א „פיקטשע". געשעפטען זענען „ביזנעס". נישקשה איז ביי איהם „אלרייט". הוק, שטוק, איבער נאכט ווערט ער אז אמעריקאנער „דזשענטעלמען". פאנפעט ענגליש — א פארטיגער אמעריקאנער!..

אמעריקא.

א קליינינקייט אמעריקא! ווי לאנג גאר, ווי מיר זענען דא אין פוילען געוועזן אמעריקאנער? דער קצב האט געהאקט די זייטען לויט'ן דאלאר. דער בעקער האט געבאקט מיט'ן דאלאר, דער שניידער האט צוגעשניטען א „פשארעק" לויט'ן „לאקש". דער שוסטער האט געקלאפט די טשוועקעס לויט די „פונקטען" פון „לאקש". דער דענטיסט האט געריסען ציינער לויט'ן קורס פון דאלאר. און ווער שמועסט, די חתנים? זיי זענען דאך געוועזן גאנצע אמעריקאנער. אזוי לאנג ווי דער חתן-בחור האט נישט געזעהן די „אמעריקאנער זאכען" האט ער גע'טענה'ט — „נייע פאיארען". א בהמה האט דער קצב געקויפט פאר דאלארען. א חתן האט דער מחותן געקויפט פאר דאלארען — הימעל און ערד און דאלארען!...

אי, וואס האב איך צו די דאלארען? וואסערע שלעכטס האט מיר אמעריקע געטאן? אמעריקע האט מיר גארנישט געטאן, נאר די אמעריקאנער — מיינע אמעריקאנער קרובים.

מיט א צייט צוריק, ווען אלע אידען אין פוילען האבען געזוכט קרובים אין אמעריקא, האב איך אויך אויסגעזוכט א קרוב. מיין ווייב'ס ברודער'ס א גליד-געשוועסטערקינד. געוואויר געווארען דעם אדרעס, אוועקגעשיקט א בריעף און געווארט אויף די דאלארען.

ווארט היינט, ווארט מארגען. האב אוועקגעשיקט א צווייטען בריעף, א דריטען בריעף. געוועהנליכע בריעף און עקספרעס-בריעף. די לעצטע פאר גראשען וואס איך האב פארמאגט, זענען אוועק אויף פאסט-מארקעס, און קיין דאלארען זעהט מען נישט.

ערשט אין עטליכע חדשים קומט אריין דער בריעף-טרעגער, און דערלאנגט מיר א בריעף. און אלץ הייסט א בריעף — א גאנצען טשעמאדאן. באקלעפט מיט לאק-סטעמפלען פון אלע זייטען.

אז איך האב דערזעהן דעם פארליאקעוועטען בריעף, האט מיר דאס הארץ גענומען קלאפען, ווי ביי א גזלן. פאר די אויגען האב איך געזעהן די לאנגע, גרינע „לאקשען", ווי זיי שיטען זיך איינער נאכ'ן אנדערען. וואס איך וועל טאן מיט אזא „מאטניא". און אין הארצען האב איך מיין קרוב, מיין ווייב'ס ברודער'ס גליד-שוועסטער-קינד אנגעוואונשען דאס אייביגע לעבען פאר זיין גוט הארץ — א קליינינקייט, אין אזא ביטערער צייט!

מיין ווייב, די קינדער, אז זיי האבען דערזעהן דעם „אוצר", איז געווארען „ליהודים". די פנימ'ער האבען געפלאמט פון שמחה. און וואס איז דער חידוש, אזא אויפריכטעניש!...

מיט ציטערדיגע הענט האב איך אפגעקראצט דעם לאק. פארזיכטיג געעפענט דעם קאנווערט. און וואס, מיינט איהר, האב איך ארויסגענומען? — א פאטאגראפיע!... א פאטאגראפיע פון עפעס אן אפגעגאלטען יונגאטש מיט א פאר ברייטע פלייצעס. נעבען איהם א דארע, אויסגעטריקענטע גוי'ע מיט עטליכע יאטלאך ביי דער זייט. צוזאמען מיט דער פאטאגראפיע איז אויך געלעגען ביגעלייגט א בריוועלע מיט די ווערטער:

„מיסטער דזשעק!

„אייער לעטער האב איך דערהאלטען. איך בין אלרייט. איך האב א שאפ אויף דער שעהנסטער סטריט. איך שיק אייך א פיקטשע.

אייער הארי".

אפשר פארשטעהט איהר אזא ביסעל אידיש? איך האב עס נישט אנגעהויבען צו פארשטעהן. פון וואנען, איך בעט אייך, זאל איך וויסען, אז לעטער איז דער טייטש א בריעף. אז פיקטשע מיינט מען א פאטאגראף. און אז א ווערקשטעל איז ביי זיי גאר א שאפ? — פון וואנען זאל איך דאס וויסען, פון וואנען?

מילא, וואס איך מיט מיין ווייב האבען איהם בשעת מעשה אנגעוואונשען — דאס בין איך אייך מוחל. דער עיקר איז, אז ער איז געבליבען ביי די דאלארען, און איך — ביי דער פאטאגראפיע...

אבער נישט דאס בין איך אייך אויסען צו דערצעהלען. נאך נישט צוליעב דער פאטאגראפיע בין איך געווארען אזא געפעהרליכער „אנטיסעמיט" פון די אמעריקאנער. די נקמה, וואס איך האב יעצט אין אמעריקא, איז גאר צוליעב דער מעשה מיט דער אמעריקאנער ירושה. די מעשה מעגט איהר הערען:

געווען איז עס מיט אן ערך צוויי יאהר צוריק. איך קום אהיים, לויפט מיר מיין אידענע אנטקעגען מיט א שמחה. דאס שלייער פארדוקט „נא באק". די אויגען גלאנצען ביי איהר, ווי זי וואלט נאר וואס געמאכט א לחיים איבער א 95-ער כוסה. זי האלט פעסט צוגעדריקט א צייטונג און שרייט:

— אשר'ל, מיר האבען עס!

— וואס האבען מיר? — פארשטעה איך נישט איהר שמחה — א דאלארובקע? א געווינסעל? לאמיך הערען.

— נא, זעה, וועיזט זי מיר אין דער צייטונג.

איך לייען א דעפעשע פון ניו-יארק וואו עס שטעהט געשריבען, אז דארט איז געשטארבען דער גרויסער מיליאנער דזשייקאב ווין.

— נו, זאג איך, ווער איז דאס דער דזשייקאב ווין? פון וואנען נעמט זיך צו דיר מיט אמאל א ווין אין דער משפחה?

— וואס פארשטעהסטו נישט? — האט זי מיר געגעבען צו פארשטעהן. דאס איז דאך יאנטשע קארעק, מיין עלטער-פעטער, יאנטשע קארעק פון אמעריקא.

— יאנטשע קארעק? ווי קומט יאנטשע קארעק צו דזשייקאב ווין?!

— שוטה איינער! — איז זי שוין געווארען אין כעס. — אין אמעריקא פארדרעהען זיי זיך דאך די נעמען. יאנטשע איז דאך יאנקעל. יאנקעל איז יאקוב, און יאקוב איז אין אמעריקא דזשייקאב.

— גוט, זאג איך, מסכים. און פון וואנען ווערט פון קארעק — ווין?

— אויך דאס אייגענע — טרעט זי נישט אפ — פון א קאמבינירטען נאמען. א קארעק איז דאך פון א פלאש, און אין א פלאש איז ווין, איז פון יאנטשע געווארען דזשייקאב און פון קארעק — ווין, און דער פארשטארבענער מיליאנטשיק דזשייקאב ווין, איז נישט קיין אנדערער ווי — מיין עלטער-פעטער יאנטשע קארעק.

ווי געפעלט אייך אזא מין פשט'ל? יאנטשע איז יאנקעל, יאנקעל איז יאקוב, און יאקוב איז דזשייקאב. קארעק האט א שייכות מיט ווין, איז ביי מיר ווייב געווארען פון יאנטשע קארעק — דזשייקאב ווין. און געהט שפארט זי איבער.

וואס ווייטער איז געווען? מיין ווייב'ס פשט'ל האט מיך אומגליקליך געמאכט. זי האט צוזאמענגענומען אלע קארעקס. וואו עס האט זיך ערגעץ געפונען א קארעק, האט זי איהם אויסגעזוכט. מען האט געמאכט אסיפות און „פאשערזעניעס". און אלץ ביי מיר אין שטוב. מען האט געפיהרט קארעספאנדענציעס מיט אדוואקאטען. מען האט געטרונקען טיי און געקויפט מארקען. גאנצע נעכט מחלוקת'ן און געשייען: דער האט געשריען: איך בין אן אמת'ער קארעק, און דער צווייטער האט אויפגעוויזען, אז דער אמת'ער קארעק איז גאר ער. איך האב נישט געהאט קיין טאג און נישט קיין נאכט, און א גאנץ יאהר בין איך ארומגעגאנגען א צו-קארקעוועטער... און ווער ווייסט, ווי איך וואלט אפגעשניטען, ווען נישט איין נס, וואס עס איז געשעהן:

אין א שעהנעם פריהמארגען, איך בין נאך געשלאפען, הער איך אין צווייטען צימער א קוויטש. איך לויף ארויס אין צווייטען צימער. מיין אידענע ליגט אויסגעצויגען אויף דער סאפע א פארחלש'טע, און נעבען איהר ליגט א בריעף. איך נעהם לייענען דעם בריעף — פון אמעריקא. אין דעם בריעף שרייבט אן אדוואקאט.

„דער פארשטארבענער הייסט ריכטיג, ווי עס איז געווען אין דער צייטונג — דזשייקאב ווין, א געבוירענער עוואנגעליק פון בערלין".

איצט פרעג איך אייך: שרייב איך בריעף נאך דאלארען, שיקט מען מיר פאטאגראפיעס. שטארבט אין ניו-יארק א דייטש, א געבוירענער עוואנגעליק, ווערט ער ביי מיין ווייב פון דזשייקאב ווין — איהר עלטער-פעטער יאנטשע קארעק. און איך ווער בדיל הדל ביים טיי מיט פאסט-מארקעס. נו, איצט פארשטעהט איהר שוין, פארוואס איך בין אזא „אנטיסעמיט" אויף אמעריקא?

אבער די אמת'ע נקמה אין אמעריקא האב איך ערשט דערלעבט די היינטיגע וואך. איך קום אריין, דערלאנגט מיר מיין ווייב א בריעף פון אמעריקא. איך עפען אויף דעם בריעף, פון דעם זעלבען, מיין ווייב'ס ברודער'ס גליד-שוועסטער-קינד. איך נעהם לייענען, וואס איז דאס? עפעס שרייבט ער א פשוט'ן ריינעם אידיש, אהן „שפאס", אהן „לעטערס", אהן „פיקטשעס", אהן „אלרייטס". ער שרייבט, אז ער איז אויף געהאקטע צרות, אז ער האט געליטען פון קראך. דאס איינציגע ענגלישע ווארט אין דעם בריעף איז „סלעק". דאס הייסט ער ליגט ניין איילען טיעף אין ארצה, נישט בעסער פון מיר דא, אין לאדז. וואס נאך שרייבט ער: ער האט בדעה צו קומען קיין לאדז זוכען פרנסה. איך זאל איהם באלד שרייבען, צי ער וועט קאנען קומען צו מיר.

דערזעהן דעם „ריין אידישען" בריעף איז מיר ליכטיג געווארען אין די אויגען, א נקמה-געפיהל האט מיר ארומגענומען, איך האב נישט לאנג געטראכט, האב געקויפט א גרויסען, לאנגען קאנווערט, האב אנגעשריבען א בריעף מיט אזא נוסח:

„פשיאטשעלו קאכאני!

„דיין ליסט איז פאר מיר א ניעספאדזשאנקע. איך שיק דיר א פאדאביזנע מיט דער לעצטער זדיענטשע פון מיין ראדזשינע. איך זאוון אויף דער 28 פולק סטוזשעלצוב קנאיאוסקיך. איך האב א גענעראלע פשעדסטאוויטשעלסטווא פון א טאוואזשיסטווא אסקוראצינע אד אגניא. אוקלאניס פון מיר און אוקלאניס פון דער ראדזשינע.

„דא מילענא.

אייער שאסטזשעניעץ".

האב אנגעשריבען דעם אדרעס, אריינגעלייגט א פאטאגראפיע פון מיר מיט מיין ווייב און קינדער, ארומגעלייגט פון

(פארזעצונג אויף פיידזש 6)

צו וואס איז דאס?

א דאקטאר האט ערפונדען אן אפאראט,
וואס וועט באשטימען אקוראט,
אין פאראויס מיט דריי חדשים,
ביי אונזערע ליבע נשים —
וואס וועט דאס קינד זיין: זכר צי נקבה!
איז פרעג איך, וואס איז די טובה?
וואס וועט זיין, אז מיר וועלען וויסען, —
וועט אונז דען ווינציגער פארדריסען?

מאיר'קע דעם רבנ'ס

(במקום פעליעטאן)

פון אברהמ'ל.

געוועזן א טיפ פון טיפענלאנד
איז מאיר'ע דער קעסט-אידים
פון איטשעלע דעם ווינער אין
מיין שטעדטעל אויף שאסיי . . .

א „סטאט" געפירט א ליטישען
האט מאיר, דער באבערדטער,
געגאנגען שבת פריה אין שוהל
צוזאמען מיט די „פני" . . .

א קאפ האט ער געהאט אויף זיך
מיט תורה-ווערטלאך אנגעשטאפט
און אויך מיט וויצען שמאלציגע,
ווי הערינג אין א פאס . . .

און צו זיין ראלע סוחר'שער
צוניץ געקומען איז איהם דאס,
ביי איינקויפען געהילץ אין מינסק,
און ווינען — אין קאווקאז . . .

מען זאגט, ער פלעגט פארזאמען זיך
צו-לאנג אויף די נסיעה'לאך,
און ווען דער שווער פלעגט קומען דארט
צו זעהן, וואס מאיר מאכט,

געטראפען האט ער תמיד איהם
פארברענגענדיג ביי טישען מיט
שאמפאניער און יפיפיות
ביז העט-שפעט אין דער נאכט...

פאראיבעל האט דער שווער געהאט,
נאר איבערטראכטען טאר מען ניט.
[illegible]

איז ווידער גוט און פרום דער איד,
א לערער, און א דאוונער, און
א גבאי — אין שפיטאל . . .

און יעדער איז מקנא גאר
רב איטשעלע דעם ווינמישער,
וואס האט אן איידים זיך געקויפט —
א „גדול-בישראל"...

— — —

נאר פלוצלונג ברעכט דער וועלט-קריעג אויס
און קעהרט מיין שטעדטעל איבער גאנץ.
דער רייכער קען זיך אויסקויפען —
דער קבצן געהט אין שלאכט.
און מאיר — א „פאדריאטשיק" ווערט
פון פלייש אין מיליטער-לאגער
און טיילט זיך מיט „נאטשאלסטווא" די
פרנסה. לעבט און לאכט . . .

א קאפ פון א מיניסטער האט
דער בן-הרב געפליגעלטער —
און ציטערט ניט, ווען ס'פאלט אריין
די שטאדט אין שונא'ס הענט.
ער ספעקולירט מיט סחורה און
„וואליוטע", אונטער „פרעמדע" אויך,
דער „דייטש", פונקט ווי דער פאליאק, האט
א „פריינט" אין איהם דערקענט . . .

נאר אין א שעהן פריהמארגען פאלט
אריין די שטאדט צו „רויטע" גאר.
די „טשעקא" מאכט רעוויזיעס
[illegible]

פארפאלען אזוי גיך אויך, ווען
דער חלף אויפ'ן גארגעל ליגט,
בפרט א „זיידען-קינד" . . .
שתדלנים מיט זכות-אבות'ען
און יחוס עכט-בונדיסטישען
שוין לויפען צו דער רויטער מאכט —
איהם ריינוואשען פון זינד...

צוויי ראדיקאלע פיהרער מיט
א „פורפורענע" פארגאנגענהייט
פאר מאיר'ען באמיהען זיך
און שטעלען זיך ניט אפ
פון אונטערשרייבען צעטלאך,
אז ביידע פאר זיין עהרליכקייט
דעם קאמענדאנט גאראנטיעס
אזש גיבען — מיט'ן קאפ...

— — —

דער שטורעם ווידערהאלט זיך באלד,
צוליעב א באלאכאוויטש,
פון האנט צו האנט דאס שטעדטעל געהט
אריבער אין קאנפליקט . .
און יענע ראדיקאלע צוויי
די מאכט האט באלד קיין ווילנא אין
באראקען אלטע פוילישע
פון שטאדט ארויסגעשיקט.

נאר באלד האבען די „רויטע". אין
דעם בארש אנטקעגען פוילען, זיך
צו ווילנא הארט זיך צוגערוקט
און גלייך פארכאפט די שטאדט...
די ראדיקאלען האט מען באלד
[illegible]

דערוועהען זיין סאלדאטען פינף,
געפיהרט איבער די קראמען פון
א קאמיסאר, וואס „רעקוויזירט",
ביים בורזשואזנעם קלאס...

ער נעהמט אוועק די בעביכעס,
די שפייז און גאנצען קעראסין,
די איבעריגע קליידער מיט
די שיך און בעטגעוואנט,
און פייפט אויף די בקשות און
יללות פון די קרעמערקעס.
זיין הארץ איז ווי פון שטיין געבויט —
כאטש דבר צו דער וואנט...

פאר נייגיער גוט באטראכט האבען
די פרייע ראדיקאלען צוויי
דעם בייזען קאמיסארעל, וואס
די סחורות רעקוויזירט...
א פחד זיי באפאלען איז...
זיי גלויבען גאר די אויגען ניט! —
קיין אנדערער, ווי מאיר, — די
סאלדאטען האט געפיהרט.

און מאיר זיינע „אויסלייזער"
דערקענט האט מיט א שמייכעל באלד
און האט נאאיוו זיי אויסגעשטרעקט
די אויסגעדארטע האנט . . .
די לאנדסלייט אבער האבען ניט
געענטפערט אויף זיין שלום-האנט
און מיט דער פלייציע אויסגעדרעהט
זיך צו דעם קאמעדיאנט . . .
[illegible]

- זי -

אויגען גרויסע.
שעהנע, שווארצע.
פלאמען, פינקלען.
ווי אין דער נאכט
די פייער-פליגען.
זי קאן געטער
מיט זיי באזיגען
און קאן דעם טייפעל
מיט זיי באטריגען . . .
די ליפען איהרע.
ווי די בלעטלאך
פון א פרישער
[illegible]
איז די מיידעל
ראזא פייזאל
נאר איהר שכל
איז געמאכט
פון די דריזען
פון אן אייזעל . . .

אכלל טוער טאר מען נישט גלויבען

סצענע אויפ'ן בית החיים

ביים מאנ'ס קבר ליגט א אידענע און קלאגט:

טייערער הערש זרח, איך בין דיר געקומען אנזאגען א בשורה: אונזער טאכטער האלט פאר דער חתונה. עס פעהלט מיר אבער אויס טויזענט דאלאר. מיה דיך, עס זאל מיר צוגעשיקט ווערען די טויזענט דאלאר. דער שידוך זאל, חלילה, נישט אפגעהן.

א איד, וואס איז גראד פארבייגעגאנגען, הערענדיג דער אידענע'ס בקשה, האט ארויסגענומען 500 דאלאר און געגעבען דער אידענע. — נעהמט און מאכט חתונה אייער טאכטער.

— ווער איז דאס דער איד? — האט די אידענע געפרעגט ביים קברות-מאן.

— דאס איז א באקאנטער היגער כלל טוער.

דא האט די אידענע ווידער גענומען אריינרעדען אין קבר אריין:

— הערש זרח, דו ביזט דאך דער אייגענער שוטה, וואס דו ביזט געוועזן ביים לעבען. נאכאמאל, אז דו וועסט מיר שיקען געלט, זאלסטו נישט שיקען דורך א כלל-טוער. דו ווייסט דאך, אז זיי האבען ליעב אראפצושליגען א העלפט!...

אן אפפיהר-מיטעל אהן בויך-ווייטאג

שטארקע אפפיהר-מיטלען „שאבען אויס די קישקעס" און פארשאפען בויך-ווייטאג.

עקס-לאקס

(EX-LAX אין ענגליש)

דער בארימטער טשאקאלאד אפפיהר-מיטעל

ווירקט גלאטען און נאטירליך, אהן קרעמפען און אהן בויך-ווייטאג. דערפאר איז עס אזוי באליבט אין דער גאנצער וועלט.

אין 10 און 25 סענט בעקס. נאך היינט, וועט אייך איבערצייגען.